

Lad mig så om det kommunale selvstyre sige, at det er vi i Fremskridtspartiet meget store tilhængere af, men kun så længe kommunerne kan styre sig selv. Hvis de ikke kan finde ud af det, så må vi hjælpe dem på den ene eller den anden måde; men kommunalt selvstyre som udgangspunkt er vi da tilhængere af, og det ved hr. Jørn Pedersen også godt.

Bruno Jerup (EL):

Hvis man alene forholder sig til overskriften på dette lovforslag, så ser den formelt rimelig ud, og den kunne godt svare til, hvad Enhedslisten ved flere lejligheder har forsøgt at gøre opmærksom på, nemlig et forslag, der indebærer, at de ældre får bedre indflydelse på deres dagligdag og på f.eks. de hjemmehjælpsressourcer, som kommunen tildeler.

Men lovforslaget er desværre ikke det svar, som vi fra Enhedslistens side havde ønsket os. Det er muligt, at vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen vil være i stand til at forbedre indholdet, så loven i højere grad modsvarer de ønsker og krav, som vi og de ældre har stillet på det her område.

Det ser jo ikke godt ud, hvis loven blot bliver en afledningsmanøvre i forhold til nogle berettigede ønsker fra de ældre. Det vil helt sikkert vende sig som en boomerang imod Folketinget. Jeg vil prøve at tage nogle af de enkelte punkter under behandling.

Det første spørgsmål handler om visitationen og mulighederne for at få nogle egentlige skriftlige nedfældninger af, hvad den ældre har ret til. Det er helt klart et stort fremskridt, og det er også positivt, at man stiller krav om skriftlig meddelelse, visitationsskema og minimumsregler som grundlag for hjælpen.

Det er vigtigt at fremhæve det, der står i bemærkningerne om, at den enkelte modtager skal medinddrages i beslutningsprocessen, og vi synes også, at det er et gode, at man tillader muligheden for bisidder i forbindelse med visitation.

Men det er nødvendigt med en overvejelse af de manglende godkendelser. Hvis en modtager af hjælp ikke vil skrive under, må det føre til, at sagen automatisk forelægges en anden instans, f.eks. et ankenævn. Det er også vigtigt at holde øje med kommunerne, så det ikke bliver almindelig praksis, at kommunerne lever med, at en betragtelig del af de ældre og hjemmehjælpsmodtagerne ikke skriver under, simpelt hen fordi de får et for dårligt tilbud.

Der er også en ændring omkring forholdet for samlevende. Man forsøger på at fremstille det, som om man nu laver en ligestilling mellem folk, der lever i ægteskab, og samlevende. Vi er uenige i, at samlevendes indtægter skal have indflydelse på opgørelsen af indkomstgrundlaget. Det er vi dels ud fra, at der ikke er nogen gensidig forsørgelsespligt for samlevende, dels fordi vi mener, at hvert enkelt individ skal betragtes selvstændigt uden hensyn til ægteskabelig eller anden status. Den foreslåede bestemmelse medfører ulighed dels økonomisk, dels i forhold til at afgrænse, hvem der er samlevende, og hvem der ikke er det. Det kan skabe formynderske dyneløfterier og snagen.

Om ældrerådene: Høringsretten skal præciseres yderligere, for at det ikke blot bliver en indholdsløs, formel procedure. Dette kan ske ved, at man tager udgangspunkt i Ældre Sagens forslag; at alle forslag forelægges ældrerådet i god tid, før de kommer til behandling i kommunalbestyrelsen. Ældrerådets indstilling skal være en del af de sagsakter, der forelægges for kommunalbestyrelsen, og endelig skal ældrerådet tildeles egentlig forhandlingsret samt ret til at tage sager op af egen drift.

I den forbindelse vil jeg også nævne diskussionen om stemmeret. Her er jeg helt i overensstemmelse med hr. Tom Behnke, og jeg mener, at det må kunne inddrages i lovgivningen, hvis der også fra regeringens side er en åbning i forhold til dette spørgsmål. Det er muligt, at man så kan sige, at navnet ældreråd i denne forbindelse kan være lidt misvisende, men det må trods alt være sådan, at de folk, der har noget at gøre med de ting, som ligger inden for ældrerådets sagsområder, også har stemmeret dertil.

Med hensyn til klagerådene: Først og fremmest skal klagerådet have beføjelse som en egentlig ankeinstans i stedet for som foreslået blot at indstille til kommunalbestyrelsen om at omgøre sin egen forvaltnings beslutning. Forvaltningen er jo ansat til at føre kommunalbestyrelsens beslutninger ud i livet. Det er en alt for svag konstruktion. Det kommer til at ligne en gentagelse af klagemulighederne i forhold til politiet, hvor dem, man klager over, selv behandler klagen. Der kommer ikke nogen reel neutral kontrol med den enkelte kommunalbestyrelse og dens forvaltning ud af det forslag.

Klagerådene skal netop være uafhængige og skal have kompetence til at behandle konkrete sager om hjemmehjælp, og det pågældende råd skal inden for visse rammer have lovhjælp til